

Ontslag na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 21 december 2012 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 30 november 2012, waarbij haar met ingang van 1 maart 2013 ontslag werd verleend. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Zowel bij het beroepschrift als bij het verweerschrift zijn producties overgelegd. Bij brief van 9 april 2013 en per e-mail van 18 april 2013 heeft appellante nadere producties in het geding gebracht. Op 19 april 2013 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Beide partijen waren aanwezig, bijgestaan door hun gemachtigden. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer ....., algemeen directeur. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Appellante kwam in augustus 2007 als leraar in dienst van verweerster. Haar werktijdfactor bedroeg 1,0. Per 1 september 2010 is zij uitgevallen met spanningsklachten naar aanleiding van meningsverschillen tussen haar en verweerster. Op 2 september 2010 gaf de bedrijfsarts aan dat sprake was van klachten als gevolg van een meningsverschil en dat er geen sprake was van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte of gebrek. Op 14 september 2010 vroeg appellante een deskundigenoordeel aan UWV. Op 22 september 2010 diende verweerster een verzoekschrift tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst in bij de kantonrechter. Op 15 oktober 2010 berichtte UWV dat sprake was van een psychisch ziektebeeld en dus van arbeidsongeschiktheid. Bij beschikking van 18 november 2010 verklaarde de kantonrechter verweerster niet-ontvankelijk in haar verzoek. Vanaf 1 september 2010 is appellante arbeidsongeschikt gebleven. Op 7 november 2012 werd de verzekeringsgeneeskundige rapportage uitgebracht. Op 19 november 2012 volgde de WIA-beschikking. Bij brief van 30 november 2012 zegde verweerster ontslag aan op grond van ongeschiktheid van appellante voor haar functie wegens ziekte of gebrek, gebaseerd op artikel 9.a.5, sub 5, van de cao VO, zulks met ingang van 1 maart 2013. Appellante heeft op 17 december 2012 bezwaar gemaakt tegen de WIA-beschikking van 19 november 2012. Bij beslissing op bezwaar van 16 april 2013 is dit bezwaar ongegrond verklaard.

3. De standpunten van partijen.

Appellante legt het navolgende aan haar beroep ten grondslag.

Appellante is van mening dat verweerster niet heeft voldaan aan de vereisten van artikel 20, sub 2, van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Voortgezet Onderwijs (ZAVO). Uit de verzekeringsgeneeskundige rapportage van 7 november 2012 en de WIA-beschikking van 19 november 2012 blijkt dat er duurzaam benutbare mogelijkheden bestaan van maximaal 20 uur per week in aangepaste zin in de middag, waarbij de werkzaamheden stressbeperkt, gestructureerd en schouder sparend dienen te zijn.

Verweerster heeft zich niet ingespannen om appellante te re-integreren in het eerstelijns traject, noch in het tweedespoor traject conform de Wet Poortwachter terwijl er bij einde wachttijd wel benutbare mogelijkheden bestonden. Er is nimmer beoordeeld hoe appellante haar restverdiencapaciteit kan invullen. Verweerster heeft geen onderzoek verricht naar de herplaatsingsmogelijkheden bij verweerster dan wel bij een andere werkgever.

De spanningsklachten zijn te wijten aan verweerster.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Verweerster betwist dat haar terzake van de door de meningsverschillen tussen partijen ontstane spanningsklachten enig verwijt is te maken.

Zij stelt voorts dat op geen enkele wijze aannemelijk is gemaakt dat herstel van appellante binnen 6 maanden na 2 jaar arbeidsongeschiktheid te verwachten is. Zij wijst erop dat appellante nog steeds niet is hersteld. Wat betreft de vraag of er reële herplaatsingsmogelijkheden zijn merkt verweerster op dat gedurende het gehele

ziekteverlof van appellante er als gevolg van een medische aandoening geen benutbare mogelijkheden waren. Het was voor verweerster gedurende de ziekteperiode onmogelijk om contact met appellante te krijgen teneinde afspraken met haar te maken. Uit de rapportages van de bedrijfsarts blijkt bovendien dat er over de gehele ziekteperiode "Geen Benutbare Mogelijkheden" werden aangenomen, zelfs niet ten behoeve van re-integratie tweede spoor. In de WIA-beschikking en de daarbij behorende deskundigenrapportage worden ook geen mogelijkheden gezien voor hervatting van de eigen arbeid. Appellante is niet geschikt voor maatgevende arbeid. Er zijn wel mogelijkheden voor het vervullen van gangbare arbeid. Genoemd worden de functies besteller post/pakketten, samensteller van kunststof-rubberindustrie en medewerker tuinbouw. Binnen verweerster zijn geen functies voorhanden die gelijk worden gesteld met dit soort functies.

4. De overwegingen

Het onderhavige ontslag is gebaseerd op ongeschiktheid op grond van ziekte of gebreken als bedoeld in artikel 9.a.5, sublid 5, van de cao VO. Met name zal de commissie hebben te beoordelen of het op deze basis gegeven ontslag voldoet aan het bepaalde in artikel 20, lid 2, van de ZAVO. De commissie is niet bevoegd in de ontslagtoets te betrekken hetgeen zich in het kader van de meningsverschillen tussen partijen vanaf 2010 heeft voorgedaan.

Ingevolge artikel 20, lid 2, van de ZAVO kan een werknemer wegens blijvende ongeschiktheid worden ontslagen mits de ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd (a), herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten (b) en er bij de werkgever voor de werknemer geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn (c).

Aan de sub a genoemde voorwaarde is voldaan, nu de ongeschiktheidsperiode is aangevangen op 1 september 2010 en nog steeds voortduurt.

Voor de commissie staat vast dat volledig herstel voor de eigen functie binnen 6 maanden na 1 september 2012 uitgesloten moet worden geacht. Nog daargelaten dat appellante bij de mondelinge behandeling ten overstaan van de commissie aangaf dat zij nog steeds arbeidsongeschikt is, kan uit de beschikking toekenning WIA-uitkering, inclusief toelichting en berekening en rapportage arbeidsdeskundig onderzoek d.d. 15 november 2012 genoegzaam worden afgeleid dat volledig herstel uiterlijk per 1 maart 2013 niet te verwachten was en is. Daarmee is ook aan de sub b genoemde voorwaarde voldaan.

Resteert de onder artikel 20, lid 2, sub c, van de ZAVO genoemde voorwaarde dat bij de werkgever geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Volgens het arbeidsdeskundig onderzoek d.d. 15 november 2012, behorende bij de WIA-beschikking d.d. 19 november 2012 kan appellante haar werk als docent door psychische klachten niet meer verrichten. Dit criterium past bij het gegeven dat, blijkens de geneeskundige rapportages, appellante vanaf het begin van haar ziekte niet in staat was, ook niet in het kader van re-integratie, enige werkzaamheid te verrichten. De mogelijkheden van mediation zijn, door omstandigheden die niet (geheel) voor rekening van verweerster dienen te komen, niet benut. De in het arbeidsdeskundig onderzoek d.d. 15 november 2012 genoemde functies die appellante nog wel zou kunnen verrichten zoals besteller (expres) post/pakketten, samensteller kunststof rubberindustrie en medewerker tuinbouw (planten, bloemen en vruchten) betreffen functies waarvan niet aannemelijk is geworden dat deze of daarmee (in belasting) gelijk te stellen functies bij verweerster beschikbaar zijn dan wel in redelijkheid kunnen worden gecreëerd.

De commissie is, alles bijeen genomen, van oordeel dat het beroep ongegrond is.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 19 april 2013 door
mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. J.A.M. Buijs en mr. L.P.
Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft
drs. Buijs, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC,
zich van stemming onthouden.